

سَبَقُولَ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا

خواهند گفت بر خردان از مردم چه چیز بازگردانید آنان را از قبلهشان آیت المقدس که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ

بر آن بگو **اللله** است مشرق و مغرب هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۲۴﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا

راست و این چنین قرار دادیم شما را امتی میانه تا باشید

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

گواهانی بر مردم و باشد این پیامبر بر شما گواهی

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ

و قرار ندادیم قبله ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم عملوم داریم چه کسی پیروی می کند پیامبر را

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ

از کسی که بر می گردد بر دو پاشنه اش ایستاده اش و همانا این تغییر قبله البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

هدایت آفرین کرده است **اللله** و بر آن نیست **اللله** تا تباها کند ایمان شما را ای گمان **اللله** به مردمان

لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۲۵﴾ قَدْ رَزَى نَفْلُكَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ

قطعا مهربور و مهربان است **۱۲۵** به راضی می بینیم گردش روی تو را در جانب آسمان به نظر وحی

فَلَوْلَيْسَتْكَ قِبْلَةٌ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

پس چرا بر نمی گردیم تو را به قبله ای که می پسندی آن را پس بر گردان روی خود را سوی مسجد

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ

الحرام و هر جا که باشید ایسر بازگردانید رویهایتان را سوی آن و همانا کسانی که

أَوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ

داده شده است به آنها کتاب آسمانی البته می دانند که آن تغییر قبله حق است از جانب پروردگارشان و نیست **اللله** غافل

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۶﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ

از آنچه می کنند **۱۲۶** و اگر بیاوری برای کسانی که داده شده است به آنها کتاب هر

آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِمُتَّبِعٍ قِبْلَةَ أَهْلِهَا وَمَا بَعْضُهُمْ

نشانه ای را پیروی نمی کنند قبله تو را و نه تو پیرو قبله آنها ای و نیستند برخی شان

بِمُتَّبِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ

پیرو قبله برخی دیگر و اگر بیاوری از هوسهایشان پس از

مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَنْ الظَّالِمِينَ

آنچه که آمد برای تو از دانش همانا تو آنگاه از ستمکاران خواهی بود

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ

کسانی که داده ایم به آنان کتاب انوار را می شناسند او را چنان که می شناسند پسرانشان را و همانا

قَرِيبًا مِنْهُمْ لَيَتَكَفَّوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷۸﴾ الْحَقُّ مِنْ

گروهی از آنان یقیناً می دارند حق را درحالی که خودشان می دانند حق لزاجباً

رَبِّكَ ﴿۱۷۹﴾ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْضَرِّينَ ﴿۱۸۰﴾ وَلِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا

پروردگار تو نیست پس البته مصلحت از تو دیدگانشان و برای هر کسی چهره ای است که وی روی کننده است به آن

فَأَسْتَبِقُوا الْغَيْرَاتِ أَنْ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا

پس پیشی جوید به سوی تکی ها هر جا که باشید باز می آورد شما را الله همگی

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۱﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ

همانا الله بر هر چیزی تواناست و از هر جا که بیرون روی پس برگردان

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنَ رَبِّكَ وَمَا

روی خود را سوی مسجد الحرام و همانا آن فرمان البته حق است لزاجباً پروردگار تو نیست

اللَّهُ يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۲﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

الله غافل از آنچه می کنید و از هر جا که بیرون روی پس برگردان روی خود را

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

سوی مسجد الحرام و هر جا که باشید پس برگردانید رویه بآن را

شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا

سوی آن تا نباشد برای مردم ابهت بر ضد شما حجتی مگر کسانی که ستم کردند

مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِمَّ يَضْمَقَ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

از آنان پس مترسید از آنان و مترسید از من و ایضا را تا تمام کنیم نعمتم را بر شما و باند که شما

تَهْتَدُونَ ﴿۱۸۳﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ

هدایت باید همچنان که فرستادیم در میان شما پیامبری از خودتان

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَنَزَّكِيَّكُمْ وَنُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ

که می خواند بر شما آیه های ما را و پاکتان می سازد و می آموزد به شما کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَنُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ فَأَذْكُرُونِي

و حکمت را و می آموزد به شما آنچه را که نمی دانستید پس یاد کنید مرا

أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۸۵﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ

تا یاد کنم شما را و سپاس بگزارید برای من و ناسپاسی ام مکنید ای کسانی که

ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۸۶﴾

ایمان آورد ماید یاری بجوید از شکیایی و نماز و شکیباییان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَا وَلَكِنَّ

و مگوئید درباره کسانی که کشته می شوند در راه **الله** که مردگانند بلکه آنها زنده اند ولی

لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ بَشَيٍّ مِّنْ لَّخْوِفِ الْجُوعِ

شما در نمی یابید ﴿۱۵۱﴾ و البته می آزماییم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی

وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ﴿۱۵۲﴾ وَالصَّابِرِينَ

و کاهش از اموال و کسان جان ها و محصولات ﴿۱۵۲﴾ و صابران را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۳﴾

کسانی که چون برسد به آنان حادثه ناگواری گویند همانا برای **الله** ایم همانا ما به سوی او بازگردند گفتم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ

آنان بر آنهاست درودهایی از جانب پروردگارشان و رحمتی و آنان

هُمْ الْمُهْتَدُونَ ﴿۱۵۴﴾ إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِرِ اللَّهِ

خود هدایت یافته اند ﴿۱۵۴﴾ همانا صفا و مروه از نشانه های آیین **الله** است

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ

پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست بر او که طواف اعمی کند

بِهِمَا وَمَنْ نَّطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ

میان آن دو و کسی که به دلخواه کار نیکی کند ازین برقریش پس همانا **الله** شاکر داری پس دانست ﴿۱۵۵﴾ همانا کسانی که

يَكْفُرُونَ مَا أَرْزَلْنَا مِنْ الْبَيِّنَاتِ وَأَلْهَدُوا مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ

کفران می کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را

لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

برای مردم در کتاب **الله** آنانند که لعنت شان می کند **الله** و لعنت شان می کند لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ أَثُوبٌ

مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند افساد کارهای ایشان را و احق را آشکار کردند پس آنانند که بر می گردیم با رحمت خود

عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

بر آنان و تنهاست که توبه پذیر مهربانم ﴿۱۵۶﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند در حالی که آنان

كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت **الله** و فرشتگان و مردمان همگی

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۱۵۷﴾

که جزودانه اند در آن آتش را تخفیف نیابد از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند

وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۸﴾

و الله تنها الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهربان مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و پیاپی آمدن شب و روز

وَالْفَلَكَ أَلْقَى تَجَرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

و کشتی‌هایی که روان است در دریا با آنچه سود می‌رساند به مردم و آنچه فرو فرستاده است

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَنْحَا بِهِنَّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا

از آسمان از آب پس زنده گردانید بآنها زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد در آن زمین

مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ

از هر جنبندگی و ادرا گردانیدن بادها و ابرام شده

بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَذَرُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾ وَمِنْ

میان آسمان و زمین البته نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می‌ورزند ﴿۱۷﴾ و از

النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ

مردمان کسی است که می‌گیرد جز الله همپایانی را که دوست می‌دارند آنان را مانند دوست داشتن الله

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ

و کسانی که ایمان آورده‌اند شدیدترند در دوستی برای الله و اگر ببینند کسانی که ستم کردند هنگامی که می‌بینند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۸﴾

عذاب را که تمام قدرت برای الله است همگی و همانا الله سخت کیفر استمکنه به پشیمان خواهند شد ﴿۱۸﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ

زمانی که بیزاری جویند کسانی که پیروی شدند از کسانی که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۹﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَكُنَّا

و گسسته شود و قطعانان ﴿۱۹﴾ و گویند کسانی که پیروی کردند کاش می‌بود

لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ

برای ما بازگشتی تا بیزاری جویم از آنان چنان که بیزاری جستند از ما اینچنین می‌نمایاند به آنان الله

أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿۲۰﴾

گودارهایشان را مأیة حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون آمدگن از آتش ﴿۲۰﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِنْهَا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا

ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۱﴾ إِنَّمَا

گله‌های شیطان را که همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿۲۱﴾ جز این نیست که فرمان می‌دهد شما را

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾

به بدی و زشتکاری و اینکه بگویند بر الله چیزی را که نمی‌دانند ﴿۲۲﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آتَيْنَا

وهمگانی که گفته شود به آنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده است الله می گویند نه بل که پیروی می کنیم آنچه را که به ما تعلیم

عَلَيْهِ ءَابَاءُنَا أَوْ لَوْ أَنَّ آبَاءَهُمْ كَانَتْ ءَابَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

برای پدرانمان را یا اگر پدرانشان درک نمی کردند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَتَّقُ

و راه نمی بردند از آنان پیروی کنند ﴿۱۷۰﴾ و حالت آنان در دعوت کسی که کفر ورزیدند از عدم ترک حقایق باشد چنانست که بانگ می زنند

عَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكُمْ عَنْيْ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

به حیثی که نمی شنود مگر صدا و ندایی را آنان اگر اندک گمانند کور اند پس آنان خرد نمی ورزند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید بخورید از پاکیزه های آنچه روزیشان دادیم

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَقْبِلُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ

و سپاس بگزارید برای الله اگر تنها او را می پرستید ﴿۱۷۲﴾ جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ

بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که (هنگام بیخ) ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاعٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

برای غیر الله پس کسی که ناگزیر شود به حلالان بآید و نه از حد گذشته پس نیست گناهی بر او همانا الله

عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ

پس آمرزنده مهربان است ﴿۱۷۳﴾ همانا کسانی که کتمان می کنند آنچه را که فرو فرستاده است الله از

الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ عَمَّا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

کتاب (تورات) و می خرند به (عوض آن) بهایی اندک را آنان نمی خورند و فرو نمی برند

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

در شکم هایشان جز آتش و سخن نمی گوید با آنان الله روز رستاخیز

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذاب دردناک است ﴿۱۷۴﴾ آنان کسانی هستند که

أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا

خریدند گمراهی را به (بهایی) هدایت و عذاب را به (بهایی) آمرزش پس اشتغالنا آنچه

أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَرَّوْا الْكِتَابَ

شکیاندا بر آتش ﴿۱۷۵﴾ آن (علی) به سبب اینست که بی گمان الله فرو فرستاده است کتاب را

بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب (تورات) هر آینه در ستیزی دور از حق اند ﴿۱۷۶﴾

سوره
بقره
۲

لَيْسَ إِلَٰهٌ إِلَّا هُوَ ۚ أَنْ تَقُولُوا دُعُوهُكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
 اِلَهَ اَكثَرِ اَشْيَا اِيكِي اِيَنكه بگردانيد روى هايمان را سوى مشرق و مغرب بلکه
 اِلَٰهٌ مِّنْ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ اَللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ اَلْمَلٰٓئِكَةُ وَكِتٰبُ اِهٰى السَّمٰوٰتِ
 اِيكِي اكارا كسى است كه ايمان آورد به الله و روز و ايسين و فرشتگان و كتابهاى آسمانى
 وَالتَّيِّبٰتِ وَمَالٍ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ اَللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ اَلْمَلٰٓئِكَةُ وَكِتٰبُ اِهٰى السَّمٰوٰتِ
 و بيايمان و بدهد مال را يا اوجودا دوست داشتنش به خوشاوندان و بيمان
 وَالْمَسْكِيْنَ ۚ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَالسَّالِمِيْنَ ۚ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ
 و ميتوايان و در راه ماندگان و خواهندگان و در راه آزادي و برندگان و برپا دارد
 الصَّلٰوةَ وَءَاتٰى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُؤَفَّقٰتِ ۚ اِذَا عٰهَدُوْا
 نماز را و بدهد زكات را و ابر و فاكسدگان به پيمانشان هنگامى كه پيمان ببنند
 وَالصَّٰدِقِيْنَ فِي الْبَاسِ ۚ وَالصَّٰدِقِيْنَ فِي الْبَاسِ ۚ وَالصَّٰدِقِيْنَ فِي الْبَاسِ ۚ
 و ابر و شگيبايان در سختى و رنج و هنگام كارزار آنان كسانى هستند كه
 صَدَقُوْا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ اَي كَسٰنِي كِه اِيْمٰن اوردمايد نوشته شده است
 عَلَيْكُمْ الْقَصَاصُ ۚ فِى الْقَتْلِ ۚ الْحَرْبِ ۚ وَالْعَبْدِ ۚ وَالْاُنْتِ
 بر شما قصاص اى كيرى قتل در ابراه كنندگان ازل در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن
 بِالْاُنْتِ ۚ فَمَنْ عَفٰى لَهُ مِنْ اَخِيهِ شَيْءٌ فَلْيَبِيعْ ۚ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَاَدَاةُ
 در ابراه پس كسى كه بخشودند بيش اطرف برادر ايشان چيزى اقصا پس بديل كردن ابراه بيش ايشان ابراهى اوست و بيش ايشان
 اِلَيْهِ ۚ بِاِحْسٰنٍ ۚ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۚ وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَعْتَدٰى
 بدلو باخوش رفتارى است اين احكام تخفيفى از پروردگار است و رحمتى است پس كسى كه ابراهه در گذرد
 بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِى الْقَصَاصِ حَيٰوةٌ
 پس از آن پس برآى او عذابى دردناك خواهد بود و براى شما در قصاص اى كيرى قتل زندگى اى است
 يَتَّوَلٰى الْاَلْبٰبَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۹﴾ كَتَبَ عَلَيْكُمْ
 اى خردمندان! باشد كه شما پرهيز كاري كنيد نوشته اوست بر شما
 اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمْ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَلَدَيْنِ
 هنگامى كه فوارد يكي از شما را ايساب امرى اگر بر خاى گذارد مالى را - وصيت كردن براى پدر و مادر
 وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا ۚ عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۰﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ
 و نزد يكلن به شايستگى اوست اكه اين احكام حقى است بر پرهيزكاران پس هر كه تغيير دهد آن ايساب را
 بَعْدَ مَا سَمِعَهُ ۚ فَاِنَّمَا اِشْمُهُ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهُ ۚ اِنَّ اِلٰهًا سَمِيعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾
 پس از آنكه شنيدن را پس جز اين است كه كاهش بياهد ا كسى است كه تغيير مى دهد آن را اهل الله تعالى دانست

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسِمٍ جَنْفًا أَوْ إِنْشَاءً فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

پس هر که بیم تشنه باشد از وسعت کشتی نحرانی یا کشتی را در حق بران آنکه آشتی دهد میباشان پس نیست گناهی بر او همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۸۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده (مقرر شده)

عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

بر شما روزه چنان که نوشته شده بود بر کسانی که پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾

باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۸۳﴾

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

در روزهای برشمرده (ماه رمضان) پس هر که باشد از شما بیمار یا در سفر پس بر او واجب است روزه گرفتن در شماری از روزهای دیگر و بر کسانی که به دشواری طب می آورند آن را جایگزینی است آنکه آن خوراک یک مسکین است پس کسی که به دلخواه کند کثر خوبی را پس آن بهتر است

لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾

برای او و اینکه روزه بگیرید بهتر است برای شما اگر می دانید ﴿۱۸۴﴾ ماه

رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ

رمضان (ماه است) که فرو فرستاده شده است در آن قرآن که هدایتی است برای مردمان

وَيَبَيِّنَ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

و نشان دهنده روشن است از هدایت و جدا کننده حق و باطل پس کسی که دریابد از شما این ماه را و بپوشد از هدایت

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

پس باید روزه گردان را و هر که باشد بیمار یا در سفر پس بر او واجب است روزه گرفتن در شماری

مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

از روزهای دیگر می خواهد الله برایتان آسانی را و نمی خواهد برایتان

الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾

دشواری را و تا کامل کنید شمار (روزه) را و تا به بزرگی یاد کنید الله را به پاس آنکه هدایت ثان کرد و باشد که سپاس بگذارید ﴿۱۸۵﴾ و هنگامی که بپرسند از تو

عِبَادِي عَنِّي قَاتِي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

بنده گفتم درباره من پس همانا من نزدیکم پاسخ می دهم دعای دعا کننده را هرگاه بخواند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۶﴾

پس باید بپذیرند دعوت مرا و باید ایمان آورند به من لعلهم باشد که آنان راه درست یابند ﴿۱۸۶﴾

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ يَاسِينَ ^{حلال شده است برایتان} ^{در شب} ^{روزی} ^{آمیزش} ^{با} ^{زنان ثانی} ^{آنان} ^{پوششی هست} يَاسِينَ

لَكُمْ وَأَنْتُمْ يَاسِينَ لَهُنَّ عِلْمٌ ^{برایتان} ^{و شما} ^{پوششی هستید برای آنان} ^{می دانستند} ^{که اگر آمیزش با حرام می ساختند همانا شما} ^{خیالت می کردید} أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُمْ ^{به خودتان} ^{پس از این روز برگشت} ^{بر شما به رحمت و درگذشت} ^{از شما} ^{پس اکنون} ^{آمیزش کنید با آنان}

وَأَتَوْا مَا كُتِبَ لَهُمْ وَلَكُمْ وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا وَحَىٰ يَتَّبِعُنَا لَكُمْ ^{و بجوید} ^{آنچه را نوشته است} ^{الله} ^{برایتان} ^{و بخورید} ^{و بیاشامید} ^{تا} ^{اشکار شود} ^{برایتان}

الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ ^{رشته} ^{سفید} ^{از} ^{رشته} ^{سیاه} ^{از} ^{فجر} ^{سپس} ^{به پایان برسانید} ^{روزی را}

إِلَىٰ آلَيْهِمْ وَلَا تَشْرَبُوا وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ^{تا} ^{شب} ^{و آمیزش نکنید با آنان} ^{در حالی که شما} ^{مستکفید} ^{در} ^{مسجدها}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا ^{این احکام} ^{حدود} ^{مراهای} ^{الله است} ^{پس نزدیک مشوید به آن یا قصد مجاوزا این چنین} ^{بیان می کند} ^{الله} ^{اینهاش را} كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَاللَّاسِ

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ^{برای مردم} ^{باشد که آنان} ^{پرهیزکاری کنند} ^{و مخورید} ^{مال های آنان را} ^{در بین خودتان} وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَىٰ لِلْعُكَّامِ ^{به ناحق} ^{و به غیور شود اسرار می کنید} ^{آن را} ^{به سوی} ^{حاکمان} ^{تا بخورید} ^{بخشی از} لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ

أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ^{مال های} ^{مردمان را} ^{به گناه} ^{در حالی که شما} ^{می دانید} ^{می پرسد از تو} يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَاجَّ وَلَيْسَ الْبِرُّ ^{در باره} ^{ماه های نو} ^{بگو} ^{آنها} ^{گاه نمازهای است} ^{برای مردم} ^{و ساختن حاج} ^{و نیست} ^{نیکی}

بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ^{اینکه} ^{در آید} ^{به خانه ها در محل احرام از} ^{پشت های آن} ^{ولی} ^{نیکی از آن است که کسی است که} ^{پرهیزکاری کند}

وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَّقُوا اللَّهَ ^{و در آید} ^{به خانه ها} ^{از} ^{درهای آن} ^{و پروا کنید از} ^{الله} ^{باشد که شما} لَعَلَّكُمْ

تُقْلِحُونَ ^{رستگار شوید} ^{و قتل کنید} ^{در} ^{میکیل} ^{الله} ^{با کسانی که} ^{می جنگند با شما} يُقْتَلُونَكُمْ

وَلَا تَقْتُلُوا ^{و از انداره} ^{مکثرید} ^{همانا} ^{الله} ^{تو است ندارد} ^{از انداره در گذرندگان را} أَلَمْ تَعْلَمُوا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحزب
۳

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا بِمَا بِهِمْ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا
و بکشید آنان را هر جا که بپایشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرونشان کردند و آشوب
بشدت از کشتن و بکشید یا آنان را نزد مسجد الحرام تا آنکه بکشند یا شما
فیه فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١١٢﴾ فَإِنْ أَنْهَوْا
در آنجا پس اگر در آنجا جنگیدند با شما پس بکشید آنان را این چنین است برای کافران پس اگر بازایستند
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٣﴾ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
پس ایستاده است خدا پس آمرزنده مهربان است و بکشید یا آنان تا نباشد آفتوبی و باشد
الَّذِينَ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١٤﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
حاکمیت این است پس اگر بازایستند پس ایستاده است ستمی مگر بر ستمکاران ماه حرام
بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ فَصَاصٌ فَمَنْ أَعَدَّى عَلَيْكُمْ فَأَعْدُوا
در برابر ماه حرام است و احکام حرمتها فصص ای گوی متقابل دارد پس کسی که تجاوز کند بر شما پس تجاوز کنید
عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّى عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
بر او به مانند آنچه تجاوز کرده است بر شما و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله با
الْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
پرهیزکاران است و اتقای کنید از راه الله و نیفکید خودتان را با دستانتان به هلاکت
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
و نیکی کنید همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را و به پایان برسانید حج و عمره را برای الله
فَإِنْ أَخْخِرْتُمْ فَلَا اسْتِيسَارَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ
پس اگر بازداشتن شود آنکارا برای کند آنچه میسر است از قربانی و مقرر کنید سرهایتان را تا آنکه برسد
الْهَدْيُ مَحَلَّةً فَنَ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
قربانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما بیمار یا نورا رنجی باشد از سرش پس ایستاده است جایگزینی
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس هر که بر خوردار شد به عمره تا حج
فَمَا اسْتِيسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
آنکارا قربانی کند آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیابد قربانی آنکارا روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز
إِذَا رَجَعْتُمْ يَٰكُ عَشْرَةَ كَامِلَةً ذَلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
هنگامی که بازگردید از حج لازم است این ده روز کامل است این احکام برای کسی است که نباشد خانواده اش ساکنان
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١٧﴾
مسجد الحرام مسجد و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله سخت کیفر است

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ

ایمباراج ماههای معلوم است پس کسی که واجب گردید بر خود در آن ماهها حج را پس آنکه که روا نیست سیرش

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ

و نه نافرمانی ای و نه مستیزی در حج و آنچه می کنید از نیکی

يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَكْرَدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ

می داند آن را الله و توشه برگزیده و همانا بهترین توشه پرهیزکاری است و پروا کنید از من

يَتَأْذِي الْأَلْبَبَ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ

ای خوددستان ۱۷۷ نیست بر شما گناهی که

تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۝ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ

بجوید روزی ای از پروردگار من پس هنگامی که باز گردید از

عَرَفَتِ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ ۝ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

عرفات آنگاه یاد کنید الله را در مشعر الحرام

وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ

و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را و همانا بودید پیش از آن

لَعِنَ الصَّالِينَ ۝ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ

البتة از گمراهان ۱۷۸ پس باز گردید از جایی که باز می گردند

النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا ۝ اللَّهُ ۝ عَفْوَ رَحِيمٌ

مردمان و آمرزش بخواهید از الله همانا الله آمرزنده مهربان است

۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ ۝ كَذِكْرِكُمْ

پس هنگامی که گذردید ۱۷۹ مناسک حج را آنگاه یاد کنید الله را همچون یاد کردن شما

ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۝ فَمِنْ النَّاسِ مَنْ

پدرانان را بلکه بیشتر از آن پس برخی از مردم

يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ مِنْ

می گوید ای پروردگار ما بده به ما در دنیا و نیست برای ما در آخرت هیچ

خَلْقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا

بهرای ۱۸۰ و برخی از آنان می گوید ای پروردگار ما بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

ایده ایکی و در آخرت ایده ایکی و نگاه دار ما را از عذاب آتش اخراج ۱۸۱

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۝ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

آنان برای شان بهرهای است از آنچه کردند و الله زود شمار است ۱۸۲

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّقْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَمَّلَ
و یاد کنید و در روزهای روزهای که

فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
در دو روز عمل بخند پس بیست گناهی بود و هر که تاخیر کند و در روزهای که کسی که بپرهیزگری کند

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۲﴾ وَمِنْ
و پروا کنید و بدانید که همانا شما به سوی او گرد آورده می شوید و از وی

النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ
مردم کسی است که به شکفت می آورد و در این دنیا و گواهی می دهد

عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿۲۳﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
در آنچه در دهن است حال بد و دشمنی سرزدگانی است و هنگامی که بپس بر گردد می گوید

فِي الْأَرْضِ يُفْسِدُ فِيهَا وَيُهْلِكُ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
در زمین تافسد کند در آن و نابود کند کشتزار و نسل را و الله

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۴﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
دوست دارد تمهکاری را و چون گفته شود به او پروا کن از الله و پس بداند او خود بزرگ کسی

بِإِثْمِهِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَئِنْ لَمْ يَلْمِزْ أَلْمِهَادُ ﴿۲۵﴾ وَمِنْ
به گناهش پس بس است او دوزخ و هر آینه بد حایکاهی است و برخی از

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْصَاتٍ اللَّهُ وَاللَّهُ
مردم کسی است که می فروشد جانس را برای جستن خسودی و الله و الله

رَهْءُوفٌ بِالْعِصَايَا ﴿۲۶﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا مَآصِنًا
مهربور به حال بدگانی است ای کسانی که ایمان آورده اند در پند

فِي السِّلْمِ فَغَاةٌ وَلَا تَسْعَوْا خُطُوبَاتِ الشَّيْطَانِ
در فرومانی سلام و بیروی مکی و بیروی مکی گامهای شیطان را

إِنَّكُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۷﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
همان او برای شما دشمنی آشکار است پس اگر بلعید پس از

مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنکه آمد برایتان نشانه های روشن آنکه همانا الله بزرورمند سنجیده کار است

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
آیا انتظار دارند جز آنکه باید برده شود در سایبان های ابر

وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ وَرُجِعَ الْأُمُورُ ﴿۲۸﴾
و فرشتگان هم بیاند و گردانده شود کارها و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

مَنْ تَبِعَ إِسْرَءِيلَ كَمْ ؕ ؕآتَيْنَهُمْ مِنْ ؕءَايَةٍ يُتَّبَعُ وَمَنْ يُبَدِّلْ نَصْرَ
 بئس از من اسرائیل که چه بسیار دادیم به من سانه روشن و محبوب و هر که دیگرگون کند نصرت
 اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾ زُرْنَ لِلَّذِينَ
 که پس از آنکه آمدن او پس همت به سخت کیفر است از آنکه شصت بر او کشتی که
 كَفَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَسَخَّرْنَا مِنْ آلِهِمْ ؕءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 که و برینند و بدگاس دنیا و این مسخره می کند کسی را که ایمان و دین و کسی که
 اتَّقُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ؕ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِعِزِّ حِسَابِ
 بوی که گری کردند بالا بدتر از من روز و سنجید و روی می دهد هر که را خواهد بی شمار
 ﴿۲۱۲﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
 بودند مردم امتی یگانه پس برانگیخت الله پیغمبران را به عنون بود و این
 وَمُذِيرِينَ وَأَوَّلَ مَا كُتِبَ بِالْحَقِّ لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ
 و سیم هفت گان و عرو فرستاد با آنان کتاب را به حق تا دوری کند میان مردم
 فِيمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
 در آنچه که اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر کسی که کتاب به آنها داده شد پس رنکه
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَيِّنَاتٍ بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ؕءَامَنُوا
 آمدنش را سدهای پس از وی حسیورانه حقی که میل بود پس هدایت کرد که کسی را که ایمان آورد
 لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ ؕ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
 به آنچه که اختلاف کردند در آن حق به این خود و الله هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۱۳﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَعَا
 امر راست با اینکه بداند که درآید به بهشت حال آنکه دور
 يَأْتِكُمْ مِثْلَ الَّذِينَ حَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمِ الْبَاسَاءِ وَالصَّارَةِ
 بیاورد به سرانما حالت کسی که گذشت پیش از شما رسید به آنان سخن و روح
 وَرَزَّلُوا حَتَّى يَقُولَ الرُّسُلُ وَالَّذِينَ ؕءَامَنُوا مَعَهُ مَوَىٰ نَصْرَ اللَّهِ
 و نازل شد تا آنکه می گفت پیامبر و کسی که ایمان آورد با او کی می آید ناری
 أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْتَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 آگاه باشید که یاری نزدیک است نزد من است از تو که چه چیزی انفاق کنید؟ بگو
 مَا أَمْقَرْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّذِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ
 هر آنچه که انفاق کردید از نیکی برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و یسوان
 وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ عَمَلَكُمْ ﴿۲۱۵﴾
 و در راه ماندگان و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله به آگاه است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا

بوسه دند سده بر شما جنگ بر دله در حالی که آن باحوساست است برای شما و چه با

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ

چیزی را و آن خوب باشد برایشان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایشان

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ

و الله می داند و شما نمی دانید ﴿۲۱﴾ می پرسند از تو درباره ماه

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

حرام جنگ در آن بگو جنگ در آن کبر بزرگ است و بازداشتن از راه الله

وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ

و کفر و درین به آن و بازداشتن از مسجد الحرام و بیرون کردن اهلیس از آنجا کفری بزرگ تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَالْأَمْسَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكَ

بر آن و امسه بزرگ تر است از کشتن و همواره آنان می جنگند با شما

حَتَّىٰ يَرْدُوَكُمْ عَنْ دِيَارِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ

تا آنکه بدر گردانند شما را از دستان اگر بتواند و هر که باز گردد

مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَصِمْتَ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ

از شما از دین خود ایستاد و در حالی که او کافر باشد پس آنان بیهوده

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

کردند اعمالشان در دنیا و آخرت و آنان همسران آتش

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنان در آنجا خواهند ماند ﴿۲۲﴾ همان کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح کردند

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُ يَلْفِظُ رَحْمَةً

و جهاد کنید در راه الله الله بگوید رحمت

وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۳﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ

و الله آمرزنده و مهربان است ﴿۲۳﴾ می پرسند از تو درباره خمر

وَالصَّيْرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْعُوعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا

و صیر و قمر در آن دو گناه بزرگ است و منوع برای مردم است و گناه آن دو

أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ السَّافِرُونَ

بزرگ تر است از سودشان می پرسند از تو که چه چیزی نفق کنند بگو افروان (بر بیزاران و)

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۴﴾ تَسْكَرُونَ

بن چنین بیان می کند الله آیات را را تا بدانید ﴿۲۴﴾ جنگ می کنید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي قُلَ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ
 در دنیا و آخرت و می پرسند از تو دربارہ بتیغی بگو اصلاح اکارا

خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 بهتر است و اگر درددی با اهل لعیش فاشه بشید پس بپوش بپایند و الله به می رسد تبیگذار

الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبَتْكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 بپایند و اگر می خواست الله ایستاد به سختی می افکند شمارا همانا الله پیروز است و حکیم

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِسَةٌ خَيْرٌ
 و به همسری مگیرید زنان مشرک را تا آنکه ایمان آورد و البته کنیه و به همسای

مِنَ الْمُشْرِكَةِ وَلَوْ أَغْنَتْكُمْ وَلَا تُسْكِنُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
 از زن ازاد مشرک و گرچه به شکفت آورد شمارا و به همسری مگیرید تا آنکه به مردان مشرک تا آنکه

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَغْنَيْكُمْ أُولَٰئِكَ
 ایمان آورد و البته برده مسلمان بهتر است از مشرک و گرچه به شکفت و به شما

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَعْفِرَةِ بِأَذْيِهِ
 فریاد می خوانند به سوی آتش و الله فرامی خواند به سوی بهشت و آمرزش به اذن خود

وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
 و بیان می کند به هادیس برای مردم باشد که آنان بد گیرند

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْرِضُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
 درباره حیض بگو آن گویای رنج است پس بپوش بپایند از آن پس زنان در وقت حیض

وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
 و نزدیک مشوید به آن تا آنکه پاک شوند پس چون پاکی و بر بدن غسل کردند به به درید از حسی که

أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ
 فرمادند الله همانا الله دوست می دارد توبه کنندگان و دوست می دارد پاکی و زان

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
 بخت کشوری برای شما هستند پس درآید به کشتن هرگونه که خواهید و پیش فرسید برای خود

وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَّلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
 و پروا کنید از الله و بدید که همانا شما بدار کسندگان اوبید و بفرده ده مؤمن را

وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْصَةً لِّأْتِمِنَ عَلَيْكُمْ أَن تَبَرُّوا
 و مگردانید دستاوری برای سوگند بپایند برای امانت از آنکه یکی کنید

وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 و پرهیزکاری بپایند و اصلاح کنید میان مردم و الله شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ

بازخواست نمی کند شما را بجهت بی سوگندهای بی ولی بازخواست می کند شما را به جهت آنچه کرده است

قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲﴾ يُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ رَضًى

دل هشی و الله آمرودند بود بازخواست برای کسانی که سوگند می خوردند به ترک فیض و رضای انتظار کسی

أَرْبَعًا أَوْ أَكْثَرَ فَإِنْ قَامُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۳﴾ وَإِنْ عَزَمُوا

چهار بار یا بیش اگر قیام کردند پس همان الله آمرودند مهر ناسب و اگر قصد کردند

الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصُّنَ

طلاق را پس همان الله سماع داناست و پس طلاق داده شده به انتظار بنگه دارند

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي

خودشان را تا سه حیض سه مرتبه پس و حلال نیست برای من که پنهانی دارند آنچه را آفریده است الله در

أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَهُنَّ نِكَاحٌ بِرِجَالٍ

رحمه دارند اگر بجهت دارند به نه و و و پس و شوهران پس مکرر بود به بازگردد پس

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

در این است اگر بخواهند پس و برای من وظیفه و مرضی است آنچه برای من بر عهد نهالست به طور سابقه

وَاللرِّجَالُ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۵﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ

و مردن بر آن درستی است و الله پیرومند سجده کرد است طلاق رحمتی دو بار است

فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمَّ أَنْ

بستن پس به نگه داشتن به شایستگی یا رها کردن به یکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا بِمِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ

بستن بنگه از آنچه طایفه ملل پس چیزی مگر آنکه بترسند از و سحر که بودند به سرهای حد

اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ

الله پس اگر بترسید که بترسند سرهای حد الله آنکه گاهی بست بر آن دو در مورد آنچه در قیام دهد

بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ

هستند آن حد خود پس حد سرهای حد الله است پس تجاوز میکند از و هر که تجاوز کند از سرهای حد الله پس این

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۲۶﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ

خودشان مکارند پس اگر طلاق دهد او را دیگر حلال نیست پس برای او پس بر آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ

بعضی دیگر و آنکه طلاق دهد پس بست گاهی برای او پس و سحر که به بنگه اگر تمس دهد که

يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

این حد سرهای حد الله و این سرهای حد الله که بیان می کند آن را برای گروهی که می دانند

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ

و کسانی که جانهای گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را یا بدین انتظار نگاه دارند این زنان خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

چهار ماه و ده روز پس زمانی که برسند به نزدیک پایان عده شان آنگاه نیست گناهی بر شما

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

در آنچه کند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه می کنید آگاه است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةٍ أَلَسَّوْا

و نیست گناهی بر شما در آنچه اشاره کنید به آن از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ

یا پنهان کنید در دل هایتان می داند الله که همانا شما به زودی یاد می کنید آنان را

وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا

ولی وعده ازدواج ندهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گوید سخنی شایسته را

وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ

و تصمیم نگیرید ازدواج را تا آنکه به سر آید [عقد] مکتوب به سر آمد خود

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَأَخَذُوا وَعَظِمُوا

و بدانید که همانا الله می داند آنچه در دل های شماست پس پرهیز کنید از تقوی الو و بدانید که

أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ

همانا الله آمرزنده بردبار است نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ

تا وقتی که آمیزش نکردید با ایشان یا مقرر نکردید برای آنان مهری را و بهر متنتشان سازید بر توالی گراست

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

به اندازه توانش و بر تنگدست است به اندازه توانش بهرهای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا فَرِيضَةً

و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان حال آنکه مقرر کرده اید

لَهُنَّ فَرِيضَةٌ مِمَّا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا

برای شان مهری را پس لازم است نصف آنچه مقرر کرده اید مگر اینکه ببخشند زنان یا ببخشند

الَّذِي بَيْنَهُمَا عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى

کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیزکاری

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و فراموش نکنید بزرگواری را میان خود همانا الله به آنچه می کنید پس بیناست

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ خَشِيعَةً
 مواظبت کنید بر نمازها و ایستاد برای الله
 قَسَمْتُ لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنْ خَشِعَتِمْ فَإِنْ خَشِعْتُمْ فَرَجَالًا أَوْ زُرَّاجًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فروخته ام که پس اگر بیم داشتید آنگاه بیادید یا سوره انعام بخوانید پس هنگامی که ایمن شدید
 فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 آنگاه یاد کنید الله را چنان که آموخت به شما آنچه را که نمی دانستید
 وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
 و کسانی که جانشان گرفته می شود و بر جای می گذارند همسرانی را (که وصیتی را)
 لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
 برای همسرانشان به بهر هلی تا یک سال بدون بیرون کردن از خانه پس اگر از زن خود بیرون روند
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ مِنْ
 آنگاه نیست گناهی بر شما در آنچه کردید در حق خودشان
 مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 کار شایسته و الله بیروزمندی سنجیده کار است
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
 به شایستگی که لازم است بر پرهیزکاران
 اللَّهُ لَكُمْ مَا يَشَاءُ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 الله برای شما آنچه خواهد باشد که شما خود ویزید
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أَلُوفٌ حَذَرَ الصُّوفِ
 به کسانی که بیرون رفتند از خانه هایشان حال آنکه آنها هزاران تن بودند از بیم مرگ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَخَذَهَا
 پس گفت به آنان بمیرید سپس رنده کرد آنها را
 النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
 مردمان ولی بیشتر مردم نیاس نمی گزارند
 وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 و بجنگید در راه الله و بدانید که همانا شنوای داناست
 مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا
 کیست آنکه وام دهد الله را وامی نیکو پس بفرزاید آن را برایش چند برابر
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَقْضُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 بسیار و الله است که ننگ می کند و گشایش می دهد روزی را و به سوی او بازگردانده می شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
 ایا نگریستی به آن سران نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند
 لَنَبِيِّ لَهُمْ آيَاتٌ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
 به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه الله گفت
 هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود بر شما جنگ که کارزار نکنید؟
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 گفتند و چه شده است ما را که بجنگیم در راه الله؟ حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 از خانههایمان و از برادر فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند
 إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۱﴾ وَقَالَ
 جز اندکی از آنان والله داناست به ستمکاران
 لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 به آنها پیامبرشان همانا الله به راستی برانگیخته است برایتان طالوت را فرمانروا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
 گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی بر ما حال آنکه ما سزاوارتریم به فرمانروایی
 مِنْهُ وَلَمْ يُوْتِ مِنْ مَالٍ قَالَ إِنْ أَحْصَيْتُمْ كِتَابِي
 از وی و داده نشده به او کتابی از مال؟ ایما بر گفت همانا الله هرگز دیده او را
 عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
 بر شما و افزوده او را فراخی در دانش و جسم والله
 يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾
 می دهد فرماندهی اش را به هر که خواهد والله گشایشگر داناست
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 و گفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه فرمانروایی او این است که بیاید نزدتان
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
 آن صندوق که در آن آرامشی است از احسان و بازماندهای از آنچه که
 تَرَكَ عَالُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ وَآلُ هَارُونَ هَارُونَ
 برجای نهاد خاندان موسی و خاندان هارون را در حالی که حمل می کنند آن را
 إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾
 همانا در این البته نشانه ای است برایتان اگر باشید مؤمنان

فَلَمَّا پس زمانی که جدا شد از آن نهاد **طَالُوتُ** طالوت **قَالَ** گفت **إِنَّ** همانا **اللَّهَ** الله از ما پند است شمارا
يَنْهَكَ به جویباری **فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي** پس هر که بنوشد از آن پس نیست از من **وَمَنْ لَمْ يَطْعَمَهُ فَإِنَّهُ** و هر که نخشد آن را پس همانا او
مِنِّي إِلَّا مَنْ أَغْرَقَ عُرْفَهُ از من است مگر کسی که برگیرد کفی الی الی به دستش پس نوشیدند **فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا** از آن جز اندکی
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ از آنان پس زمانی که گذشت از آن جویبار او **هُوَ وَالَّذِينَ** و کسانی که **آمَنُوا** ایمان آوردند **مَعَهُ** با او **قَالُوا** گفتند
لَا طَاقَةَ لَنَا نیست توانی **أَلْيَوْمَ** امروز **بِجَالُوتَ** در برابر جالوت **وَجُودُوهُ** و لشکریانش **قَالَ** گفتند **الَّذِينَ** کسانی که
يَطْنُونَ می دانستند **أَنَّهُمْ** که خود **مُلْكُوا** دیدار کنندگان **اللَّهُ** الله **كَمْ** بسا **مِنْ فِتْنَةٍ** گروهی **قَلِيلَةٍ** اندکی که
غَلَبَتْ پیروز شده است **فِتْنَةً** بر گروهی **كَثِيرَةً** بسیار **يَا ذِينَ** به آن **اللَّهُ** الله **وَاللَّهُ** و الله **مَعَ** با **الضَّالِّينَ** شکریان است
وَلَمَّا بَرَزُوا و زمانی که روبه رو شدند **لِجَالُوتَ** یا جالوت **وَجُودُوهُ** و لشکریانش **قَالُوا** گفتند **رَبَّنَا** ایها پروردگار ما **أَفْرِغْ** فروریز
عَلَيْنَا بر ما **صَبْرًا** شکیبایی را **وَنُكِبْتَ** و استوار دار **أَقْدَامَنَا** گنجهایمان را **وَأَنْصُرْنَا** و یاری ده ما را **عَلَى الْقَوْمِ** بر گروه
الْكَاذِبِينَ کافران **فَهَزَمُوهُمْ** پس شکست دادند آنان را **يَا ذِينَ** به آن **اللَّهُ** الله **وَقَتْلَ** و کشت
دَاوُدَ داود **جَالُوتَ** جالوت را **وَعَاتَهُ** و داد به او **اللَّهُ** الله **الْمَلِكَ** فرمانروایی **وَالْحِكْمَةَ** و حکمت را
وَعَلَّمَهُ و آموخت به او **مِمَّا يَشَاءُ** از آنچه می خواست **وَلَوْلَا دَفْعُ** و اگر باز نمی داشت **اللَّهُ** الله **النَّاسِ** (گنزد) مردمان را **بَعْضُهُمْ** برخی شان را
بِبَعْضٍ با برخی دیگر **لَفَسَدَتِ** هر آینه فاسد می شد **الْأَرْضُ** زمین **وَلَكِنْ** ولی **اللَّهُ** الله **دُو** دارای
فَضْلٍ بخششی (بزرگ) است بر **عَلَى الْعَالَمِينَ** جهانیان **تِلْكَ** این **آيَاتُ** آیه های **اللَّهُ** الله است
نَتْلُوهَا که می خوانیم آن را **عَلَيْكَ** بر تو **بِالْحَقِّ** به حق **وَإِنَّكَ** و همانا تو **لَمِنَ** البته از **الْمُرْسَلِينَ** فرستادگان هستی